

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Tatlumpu't Apat

Jeff Pippenger
2026-01-27

Bilang Tatlumpu't Apat

Upang magkaroon ng tinig sa ilang, nararapat na may ilang. Noong Hulyo 2023, nagsimulang marinig ang isang tinig na nagsasabing ang Leon mula sa lipi ni Juda ay noon ay inalis ang selyo sa pahayag tungkol sa Kanyang Sarili, gaya ng inilahad sa unang kabanata ng Aklat ng Pahayag. Ang kabiguan noong Araw ng Sabat, Hulyo 18, 2020, ang nagpasimula ng tatlo at kalahating araw ng ika-labing-isang kabanata ng Pahayag, na nagtapos noong Araw ng Sabat, Disyembre 30, 2023. Noong Sabat na iyon, sa kauna-unahang pagkakataon mula pa noong Hulyo 2020, ang Future for America ay nagsalita nang hayagan sa isang pagpupulong sa Zoom.

Mula sa puntong iyon, ang Pahayag ni Jesucristo ay patuloy na nabubuksan nang unti-unti. Nagsimula ito sa isang pahayag hinggil sa salitang "katotohanan," na pagkaraan ay nakita na kumakatawan sa isang balangkas na binubuo ng tatlong hakbang na tinutukoy ng una, ikalabintatlo, at ikadalawampu't dalawang titik ng alpabetong Hebreo, na kapag pinagsama ay bumubuo ng salitang "katotohanan." Ang tatlong hakbang na kinakatawan sa balangkas ng salitang "katotohanan" ay isang dating katotohanan na inilagay sa isang bagong konteksto.

Sa loob ng maraming taon, aming ipinakita na ang tatlong hakbang ng patyo, Dakong Banal, at Kabanal-banalang Dako ay tumutugma sa tatlong gawa ng Espiritu Santo: ang pagsumbat Niya tungkol sa kasalanan sa patyo, ang pagpapahayag Niya ng katuwiran sa Dakong Banal, at ang paghatol Niya sa Kabanal-banalang Dako. Aming natukoy na ang tatlong hakbang na ito ay nahahayag sa buong Salita ng Diyos, subalit ang lahat ng mga pagkaunawang iyon ay pinatingkad sa pamamagitan ng balangkas ng "katotohanan," pagsapit ng 2023. Ang pagkuha ng isang dating katotohanan at paglalagay nito sa isang bagong balangkas ng katotohanan ang ginagawa ni Cristo habang unti-unti Niyang inaalisan ng selyo ang Kaniyang Salita. Ang "ilang" na nagtapos noong 2023 ay kumakatawan sa isang propetikong "panahon ng wakas," kung kailan inaalisan ng selyo ang isang propesiya. Ang propesiyang iyon ay ang pahayag ni Jesucristo, na Siyang "Katotohanan".

Sa panahon ng Tagapagligtas, nabalutan ng mga Hudyo ang mahahalagang hiyas ng katotohanan ng buntong ng basura ng tradisyon at alamat, anupa't hindi na mapag-iba ang totoo sa mali. Naparito ang Tagapagligtas upang alisin ang basura ng pamahin at ng matagal nang kinikimkim na mga kamalian, at upang isaayos ang mga hiyas ng Salita ng Diyos sa balangkas ng katotohanan. Ano ang gagawin ng Tagapagligtas kung pumarito Siya sa atin ngayon gaya ng pagparito Niya sa mga Hudyo? Kailangang gawin Niya ang kaparis na gawain sa pag-aalis ng buntong ng basura ng tradisyon at mga seremonya. Lubhang nabagabag ang mga Hudyo

nang gawin Niya ang gawaing ito. Nawala sa kanilang paningin ang orihinal na katotohanan ng Diyos, ngunit muli itong inilantad ni Cristo. Tungkulin natin na palayain ang mga mahalagang katotohanan ng Diyos mula sa pamahiin at kamalian. Anong dakilang gawain ang ipinagkatiwala sa atin sa Ebanghelyo! Review and Herald, Hunyo 4, 1889.

Ito "ang ating gawain na palayain ang mga mahalagang katotohanan ng Diyos mula sa pamahiin at kamalian," at "ilagay ang mga hiyas ng Salita ng Diyos sa balangkas ng katotohanan." Noong 2023 ipinakilala ng Panginoon ang balangkas ng katotohanan, sa istrukturang kinakatawan ng salitang "katotohanan." Ang balangkas na iyon ay naglalantad sa paningin ang mga "orihinal" na katotohanan "ng Diyos."

"Ang alabok at tambak ng basura ng kamalian ay naglibing sa mahahalagang hiyas ng katotohanan, ngunit kayang ilantad ng mga manggagawa ng Panginoon ang mga kayamanang ito, upang libu-libo ang makamasid sa mga ito nang may kagalakan at pagkamangha. Ang mga anghel ng Diyos ay sasa piling ng mapagpakumbabang manggagawa, na nagkaloob ng biyaya at banal na kaliwanagan, at libu-libo ang papatnubayan upang manalangin kasama ni David, 'Idilat mo ang aking mga mata, upang aking mamalas ang mga kagila-gilalas na bagay mula sa iyong kautusan.' Ang mga katotohanang malaon nang hindi nakita ni pinansin ay lalagablab mula sa naliwanagang mga pahina ng banal na salita ng Diyos. Ang mga iglesia, sa pangkalahatan, na nakarinig, tumanggi, at niyurakan ang katotohanan, ay lalo pang gagawa ng kasamaan; ngunit ang 'marurunong,' yaong mga tapat, ay makauunawa. Bukas ang aklat, at ang mga salita ng Diyos ay umaabot sa mga puso ng mga nagnanais na makilala ang kanyang kalooban. Sa malakas na sigaw ng anghel mula sa langit na sumasanib sa ikatlong anghel, libu-libo ang magigising mula sa pagkamanhid na matagal nang bumihag sa sanlibutan, at makikita ang kagandahan at kahalagahan ng katotohanan." Review and Herald, Disyembre 15, 1885.

Ang mga "manggagawa ng Panginoon" na "marurunong" at "tapat" ay "makauunawa," at "magbubunyang" ng "mga kayamanan, upang masdan ng libu-libo ang mga ito nang may kagalakan at pagkamangha." Sa kasamaang-palad para sa Adventismong Laodiceano, hindi sila ang nagigising mula sa kanilang pagkamanhid sa malakas na sigaw ng ikatlong anghel, sapagkat iyon ang batas ng Linggo, at lubhang huli na iyon upang magising ang Adventismo. Ang mga manggagawa ng ikalabing-isang oras ay nagigising mula sa kanilang "pagkamanhid" "sa malakas na sigaw ng anghel na umaanib sa ikatlong anghel" sa nalalapit na batas ng Linggo. Mula noong 2024, ang "mga katotohanang malaon nang hindi nakita at hindi pinansin" ay sumisiklab "mula sa naliwanagang mga pahina ng banal na salita ng Diyos."

Sa Isaias 22:22, ang isang susi ay ipinagkaloob kay Eliakim, at sa Mateo 16, ang mga susi ng kaharian ay ipinagkaloob kay Pedro.

At ilalagay ko sa kaniyang balikat ang susi ng sambahayan ni David; sa gayo'y siya'y magbubukas, at walang makapagsasara; at siya'y magsasara, at walang makapagbubukas. Isaias 22:22.

Ang "susi" ay ibinigay sa Filadelfia, sapagkat iyon ang kaisa-isa pang pook sa Kasulatan na tumutukoy sa susi ng pagbubukas at pagsasara.

At sa anghel ng iglesia sa Filadelfia ay isulat mo: Ganito ang sabi ng Banal, ng Tunay, na nagtataglay ng susi ni David, na nagbubukas, at walang taong makapagsasara; at nagsasara, at walang taong makapagbubukas: Nalalaman ko ang iyong mga gawa; narito, inilagay ko sa harap mo ang isang pintuang bukas, na hindi maisasara ninuman; sapagkat ikaw ay may kaunting kapangyarihan, at iningatan mo ang aking salita, at hindi mo ikinaila ang aking pangalan. Apocalipsis 3:7, 8.

Sa huli niyang pakikipagtalastasan sa mga Hudyong mapagtalo, nagharap si Cristo ng isang katanungang hindi kayang sagutin ng mga Hudyo.

Samantalang nagkakatipon ang mga Fariseo, tinanong sila ni Jesus, na sinasabi, Ano ang akala ninyo tungkol sa Cristo? Kanino siya anak? Sinabi nila sa kanya, Anak ni David. Sinabi niya sa kanila, Kung gayo'y paanong tinatawag siya ni David sa Espiritu na Panginoon, na sinasabi, Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, Umupo ka sa aking kanan, hanggang gawin ko ang iyong mga kaaway na tuntungan ng iyong mga paa? Kung tinatawag nga siya ni David na Panginoon, paano nga siya anak niya?

At walang sinuman ang nakasagot sa kaniya kahit isang salita, ni may sinumang mula sa araw na iyon ay nangahas pang magtanong sa kaniya ng anuman. Mateo 22:41-46.

Ang mga Hudyo ay hindi nagawang maunawaan ang propetikong ugnayan nina David at Cristo, sapagkat kinulang sila sa mga susi ng propesiya upang maunawaan ang wikang biblikal na "line upon line." Tinapos ni Cristo ang kanyang pakikipag-ugnayan sa mga Hudyo sa pamamagitan ng pagtukoy na ang kanilang pagkabalag ay nakasalig sa kawalan nila ng kakayahang wastong hatiin ang Salita ng katotohanan. Itinuro niyang kung nauunawaan ninyo si Moises, mauunawaan ninyo si Cristo, subalit hindi nila nauunawaan ang mga Kasulatan na inaangkin nilang pinanghahawakan at ipinagtatanggol.

Ang "susi" ng "sambahayan ni David" ay ibinigay sa mga Millerita, na siyang iglesia sa Filadelfia. Ang "susi" ay isang kilusang reporma na kinakatawan ng pagbubukas at pagsasara ng mga pinto. Mula 1798 hanggang 1863, ang kilusang Millerita ay nagdaan mula sa karanasan ng Filadelfia tungo sa karanasan ng Laodicea, samantalang mula sa pagiging isang kilusan ay naging isang iglesia. Noong Abril 19, 1844, isang pinto ang nabuksan at isang pinto ang naisara, gayundin noong Oktubre 22, 1844, isang pinto ang nabuksan at isang pinto ang naisara, gayundin noong 1863, isang pinto ang nabuksan at isang pinto ang naisara.

Si Eliakim ay may isang susi, ngunit si Pedro ay binigyan ng "mga susi." Ang susi sa bilang isahan ay ang saradong pinto ng 1844.

Ang paksa ng santuwaryo ang naging susi na nagbukas ng hiwaga ng pagkabigo noong 1844. Ipinamalas nito sa paningin ang isang ganap na sistema ng katotohanan, magkakaugnay at magkakatuugma, na nagpapakitang ang kamay ng Diyos ang nagpatnubay sa dakilang kilusang Advent at, sa paglalantad nito sa katayuan at gawain ng Kaniyang bayan, ay ibinunyag ang kasalukuyang tungkulin. Ang Dakilang Tunggalian, 423.

Ang paksa hinggil sa santuwaryo ang naging susi na nagbukas sa nakapinid na pinto ng 1844, ngunit si Pedro ay pinagkalooban din ng mga susi ng kaharian.

At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, Mapalad ka, Simon Barjona: sapagkat hindi ito inihayag sa iyo ng laman at dugo, kundi ng aking Ama na nasa langit. At sinasabi ko rin sa iyo, na ikaw ay Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko ang aking iglesia; at ang mga pintuang-bayan ng impiyerno ay hindi mananaig laban dito. At ibibigay ko sa iyo ang mga susi ng kaharian ng langit; at anumang iyong talian sa lupa ay tatalian sa langit; at anumang iyong kalagan sa lupa ay kakalagan sa langit. Mateo 16:17-19.

Tuntunin sa tuntunin, ang Philadelphia, ang huling kasintahang babae ng tipan na kinakatawan ni Pedro, ay pinagkakalooban ng susi ng bahay ni David, gayundin ng mga susi ng kaharian ng langit. Ang susi ng bahay ni David ang huling paksang tinalakay ni Jesus kasama ang mga Pariseo.

Samantalang nagkakatipon ang mga Fariseo, tinanong sila ni Jesus, na sinasabi, Ano ang akala ninyo tungkol sa Cristo? Kanino siya anak? Sinabi nila sa kanya, Anak ni David. Sinabi niya sa kanila, Kung gayo'y paanong tinatawag siya ni David sa Espiritu na Panginoon, na sinasabi, Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon, Umupo ka sa aking kanan, hanggang gawin ko ang iyong mga kaaway na tuntungan ng iyong mga paa? Kung tinatawag nga siya ni David na Panginoon, paano nga siya anak niya?

At walang sinuman ang nakasagot sa kaniya kahit isang salita, ni may sinumang mula sa araw na iyon ay nangahas pang magtanong sa kaniya ng anuman. Mateo 22:41-46.

Sa paksa ni David at ng kaniyang Panginoon mismo nagsimula si Pedro sa Pentekostes, sa silid sa itaas, sa ikatlong oras. Ang paksang nagsara sa pintuan ng pakikipagtalastasan sa pagitan ng mga Pariseo at ni Cristo ay siyang susi na ginamit ni Pedro upang buksan ang pintuan ng silid sa itaas sa Pentekostes.

Sapagkat hindi umakyat si David sa langit; ngunit siya mismo ang nagsabi, "Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: Umupo ka sa aking kanan, hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway na tuntungan ng iyong mga paa." Kaya't nawa'y malaman ng buong sambahayan ng Israel nang may lubos na katiyakan na ang mismong Jesus na inyong ipinako sa krus ay ginawa ng Diyos na Panginoon at Cristo.

Nang marinig nila ito, nabagbag ang kanilang puso, at sinabi nila kay Pedro at sa iba pang mga apostol, Mga lalaki at mga kapatid, ano ang dapat naming gawin?

At sinabi ni Pedro sa kanila, Magsisi kayo, at magpabautismo ang bawat isa sa inyo sa pangalan ni Jesucristo sa kapatawaran ng mga kasalanan, at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Espiritu Santo. Sapagkat ang pangako ay para sa inyo, at sa inyong mga anak, at sa lahat ng nasa malayo, maging sa lahat ng mga tatawagin ng Panginoon nating Diyos. At sa marami pang ibang salita ay nagpatotoo siya at nagpamanhik, na sinasabi, Iligtas ninyo ang inyong mga sarili mula sa lahang ito na baluktot. Kaya't ang mga malugod na tumanggap ng kanyang salita ay nabautismuhan; at nang araw ding iyon ay nadagdag sa kanila ang humigit-kumulang tatlong libong kaluluwa. Gawa 2:34-41.

Si Pedro ang may hawak ng mga susi upang talian o kalagan; at kapag ginawa niya ito, ang langit ay sumasang-ayon sa ginawa ni Pedro. Si Pedro ay kumakatawan sa pagka-Diyos at pagkatao na magkasamang kumikilos upang alisin ang tatak sa mga katotohanan ng Salita ng Diyos. Kapag naalisan ng tatak ang mga katotohanang iyon, iniharap ang mga iyon bilang kaalaman.

Sa panahon ni Cristo, ang susi ng kaalaman ay inalis ng mga dapat sanang may tangan nito upang mabuksan ang taguan ng mga kayamanan ng karunungan sa mga Kasulatan ng Lumang Tipan. Ang mga rabi at mga guro ay halos tuluyang pinagsarahan ang kaharian ng langit sa mga dukha at mga napipighati, at iniwan silang mapahamak. Sa Kaniyang pangangaral, hindi iniharap ni Cristo sa kanila ang maraming bagay nang minsanan, baka malito ang kanilang mga isipan. Ginawa Niyang malinaw at tiyak ang bawat punto. Hindi Niya hinamak ang pag-uulit ng matatanda at pamilyar na mga katotohanan sa mga propesiya kung ito'y makapaglilingkod sa Kaniyang layunin na itanim ang mga kaisipan.

Si Cristo ang pinagmulan ng lahat ng sinaunang hiyas ng katotohanan. Sa pamamagitan ng gawa ng kaaway, ang mga katotohanang ito ay naalis sa kanilang dapat na kinalalagyan. Hiniwalay sila sa kanilang tunay na kalalagyan, at inilagay sa balangkas ng kamalian. Ang gawain ni Cristo ay muling isaayos at itatag ang mga mahalagang hiyas sa balangkas ng katotohanan. Ang mga alituntunin ng katotohanan na ibinigay Niya mismo upang pagpalain ang sanlibutan ay, sa pamamagitan ng kasangkapan ni Satanas, naibaon at waring naparam. Iniligtas Niya ang mga ito mula sa basura ng kamalian, pinagkalooban sila ng bagong, masiglang lakas, at inutusan silang magningning na parang mahahalagang hiyas, at manatiling matatag magpakailanman.

Si Cristo Mismo ay makagagamit ng alinman sa mga dating katotohanang ito nang hindi humihiram kahit kaliit-liitang bahagi, sapagkat Siya ang pinagmulan ng lahat ng mga ito. Itanim Niya ang mga ito sa isip at kaisipan ng bawat salinlahi, at nang Siya'y pumarito sa ating sanlibutan, muli Niyang inayos at binigyang-buhay ang mga katotohanang naging patay, at ginawa Niya itong higit na makapangyarihan para sa kapakinabangan ng mga darating na salinlahi. Si Jesucristo ang nagtataglay ng kapangyarihang iligtas ang mga katotohanan mula sa bunton ng basura, at muling ibinigay Niya ang mga ito sa sanlibutan na higit pa kaysa sa kanilang orihinal na kasariwaan at kapangyarihan. Manuscript Releases, tomo 13, 240, 241.

Ang mga susi ni Pedro ay para sa pagtali at pagkalag, at si Pedro ay kumakatawan sa huling Kristiyanong Nobya, na siyang isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang mensahe ng pagtali ni Pedro, na kinakatawan sa patotoo ng isandaan at apatnapu't apat na libo, ay ang pagselyo. Ang mensahe ng pagkalag ni Pedro sa patotoo ng isandaan at apatnapu't apat na libo ay ang Islam ng ikatlong "sa aba."

“Pagkatapos ay nakita ko ang ikatlong anghel. Wika ng aking kasamang anghel, ‘Kakila-kilabot ang kaniyang gawain. Kasindak-sindak ang kaniyang misyon. Siya ang anghel na maghihiwalay ng trigo mula sa mga panirang-damo, at tatakan, o bigkisin, ang trigo para sa makalangit na kamalig. Ang mga bagay na ito ay dapat lubos na sakupin ang buong isipan, ang buong pansin.’” Early Writings, 119.

Ang mga trigong nakabigkis ay inilalarawan ng handog ng unang bunga ng trigo sa Pentekostes, na bilang handog na iwinawagayway ay kumakatawan sa pagtaas ng watawat ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang pagtatatak sa bayan ng Diyos ay ang panloob na mensahe ni Pedro, na nagaganap sa kasaysayan ng Islam sa panahon ng ikatlong sa aba, na unti-unting pinakakawalan mula 9/11 pasulong.

At pagkatapos ng mga bagay na ito, nakita ko ang apat na anghel na nakatayo sa apat na sulok ng lupa, na pinipigil ang apat na hangin ng lupa, upang huwag umihip ang hangin sa lupa, ni sa dagat, ni sa alinmang punongkahoy. At nakita ko ang isa pang anghel na umaakyat mula sa silangan, na taglay ang tatak ng Diyos na buhay; at siya ay sumigaw nang malakas sa apat na anghel, na sa kanila ay ipinagkaloob na saktan ang lupa at ang dagat, na sinasabi, Huwag ninyong saktan ang lupa, ni ang dagat, ni ang mga punongkahoy, hanggang sa matatakan namin sa kanilang mga noo ang mga alipin ng aming Diyos. Pahayag 7:1-3.

Yaong apat na hangin na pinipigil sa panahon ng pagbigkis sa bayan ng Diyos ay pinakawalan noong 9/11, at pagkatapos ay muling pinigil ng nakababatang George Bush. Ang panlabas na mensahe ni Pedro ay Islam, at ang pagkakalag at ang pagpipigil sa Islam ay ang panlabas na mensahe na dumadaloy sa kapanahunan ng pagtatatak. Ang pagkatao ni Pedro ay nakaugnay sa Pagka-Diyos, sapagkat ang mga susi na ibinigay sa kanya ay kumakatawan sa pagkakasundo sa pagitan ng langit at ng lupa.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Ang kadiliman ng Masama ay bumabalot sa mga nagpapabaya sa panalangin. Ang mga pabulong na tukso ng kaaway ay umaakit sa kanila na magkasala; at ito'y sapagkat hindi nila ginagamit ang mga pribilehiyong ipinagkaloob sa kanila ng Diyos sa pamamagitan ng banal na pagtatakda ukol sa panalangin. Bakit mag-aatubiling manalangin ang mga anak na lalaki at babae ng Diyos, yamang ang panalangin ang susi sa kamay ng pananampalataya upang buksan ang kamalig ng langit, kung saan iniingatan ang walang-hanggang yaman ng Makapangyarihan sa lahat? Kung walang walang-patid na panalangin at masigasig na pagbabantay, nanganganib tayong maging pabaya at lumihis sa daang matuwid. Ang kaaway ay patuloy na nagsisikap na hadlangan ang daan patungo sa luklukan ng awa, upang hindi natin, sa pamamagitan ng mataimtim na pagsusumamo at pananampalataya, makamtan ang biyaya at kapangyarihang labanan ang tukso.

May mga tiyak na kundisyon kung saan maaari nating asahan na didinggin at sasagutin ng Diyos ang ating mga panalangin. Isa sa mga una sa mga ito ay ang madama natin ang ating pangangailangan ng tulong mula sa Kanya. Ipinangako Niya, "Ibubuhos ko ang tubig sa nauuhaw, at mga rumaragasang agos sa tuyong lupa." Isaias 44:3. Yaong mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, na nananabik sa Diyos, ay makatitiyak na sila'y bubusugin. Ang puso ay dapat na bukas sa impluwensiya ng Espiritu, kung hindi ay hindi matatanggap ang pagpapala ng Diyos.

Ang ating matinding pangangailangan ay siya na ring matibay na pangangatwiran at nagsusumamo nang lubhang mabisa alang-alang sa atin. Ngunit ang Panginoon ay dapat hanapin upang gawin Niya ang mga bagay na ito para sa atin. Sinasabi Niya, 'Humingi kayo,

at ibibigay sa inyo.’ At ‘Siya na hindi ipinagkait ang Kaniyang sariling Anak, kundi ibinigay Siya para sa ating lahat, paanong hindi rin naman Niya, kasama Niya, ipagkakaloob sa atin nang may kagandahang-loob ang lahat ng mga bagay?’ Mateo 7:7; Roma 8:32.

Kung kinikimkim natin ang kasamaan sa ating mga puso, kung tayo’y kumakapit sa alinmang kasalanang alam natin, ang Panginoon ay hindi tayo didinggin; ngunit ang panalangin ng nagsisising, bagbagang-loob na kaluluwa ay laging tinatanggap. Kapag naituwid ang lahat ng mga kamaliang ating nalalaman, maaari tayong manalig na sasagutin ng Diyos ang ating mga kahilingan. Ang sarili nating merito ay kailanman ay hindi makapagpapadapat sa atin sa paglingap ng Diyos; kundi ang pagiging karapat-dapat ni Jesus ang magliligtas sa atin, at ang Kanyang dugo ang maglilinis sa atin; gayon ma’y may gawain tayong dapat tuparin sa pagtatalima sa mga kundisyon ng pagtanggap.

Isa pang sangkap ng panalanging nagtatagumpay ay ang pananampalataya. “Ang lumalapit sa Diyos ay dapat sumampalatayang may Diyos, at na Siya ay tagapagbigay-gantimpala sa mga masigasig na humahanap sa Kanya.” Hebreo 11:6. Sinabi ni Jesus sa Kanyang mga alagad, “Anumang bagay na ninanasa ninyo, kapag kayo’y nananalangin, manampalataya kayong tinanggap na ninyo ang mga iyon, at mapapasainyo ang mga iyon.” Marcos 11:24. Pinaniniwalaan ba natin Siya ayon sa Kanyang salita? Steps to Christ, 94-96.

Narito ang isang aral para sa mga kabataang lalaki na nagpapahayag na sila’y mga lingkod ng Diyos, tagapagdala ng Kanyang mensahe, na lubhang mataas ang pagtingin sa sarili. Wala silang maitatala na kahanga-hanga sa kanilang karanasan, gaya ng kay Elias; gayunma’y nadarama nilang nakahihigit sila sa pagganap ng mga tungkuling sa kanila’y tila abang paglilingkod. Ayaw nilang bumaba mula sa kanilang dangal bilang mga ministro upang gampanan ang kailangang paglilingkod, sapagkat natatakot silang gagawin nila ang gawain ng isang utusan. Dapat matuto ang lahat ng gayon mula sa halimbawa ni Elias. Sa kanyang salita ay naipinid ang mga kayamanan ng langit—ang hamog at ang ulan—upang hindi bumaba sa lupa sa loob ng tatlong taon. Ang kanyang salita lamang ang naging susi upang buksan ang langit at magpabuhos ng mga bugso ng ulan. Pinarangalan siya ng Diyos nang ihandog niya ang kanyang payak na panalangin sa harap ng hari at ng libu-libong Israelita, at bilang tugon ay kumislap ang apoy mula sa langit at pinasiklab ang apoy sa ibabaw ng dambanang hain. Sa kanyang kamay ay ipinatupad ang hatol ng Diyos sa pagpatay sa walong daan at limampung saserdote ni Baal; at gayunma’y, matapos ang nakapanghihinang pagpapagal at ang pinakatanging pagtatagumpay ng araw, siya na makapagpapababa ng mga ulap at ulan at apoy mula sa langit ay nahandang gumanap ng paglilingkod na aba at tumakbo sa unahan ng karwahe ni Ahab sa kadiliman at sa hangin at ulan upang paglingkuran ang haring hindi niya ikinatakot na sawayin nang harapan dahil sa kanyang mga kasalanan at mga krimen. Pumasok ang hari sa loob ng mga pintuang-bayan. Binalot ni Elias ang sarili sa kanyang balabal at nahiga sa hubad na lupa. Testimonies, tomo 3, 287.